

Yaşadığımız İslam Bizi Hesap Gününde Kurtarır mı?

Lafa gelince, büyük bir çoğunluğumuz

Elhamdülillah Müslümanım

diyerek; hem kendimizle hafiften övünüyor,

hem de Müslümanlar zümresinden sayılarak, inşallah kurtuluşa erecekler arasında olduğumuzun umuduyla,

bir güvenlik ve esenlik duygusunu yaşıyor.

Müslümanım demekle iş bitmiyor ki!

Müslümanca yaşayabiliyor muyuz?

Yaşadığımız İslam, gerçek İslam niteliklerini taşıyor mu?

Temel naslarından koparılmış ve beşeri sistemlerin keyfi kadar uygulanmaya mahkum edilmiş bu haliyle, Allah'ın emrini ve Peygamber aleyhisselamın kavlini karşılıyor mu?

İman ettiğimiz Kur'an-ı Kerim'de, Yüce Allah ***"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler***

diye yarattım.” (Zariyat/56) şeklinde buyuruyor. Bizlerde Müslüman olarak **İla-yı Kelimetullah** ile, yani Allah'ın hükmünü yaymak ve yüceltmekle yükümlü olduğumuzu biliyor ve görev kabul ediyoruz.

Peki öyle mi yapıyor ve yaşıyoruz?!

Daha da kötüsü, yapamadıklarımızın ve yaşayamadıklarımızın hiç olmazsa sancısını hissederek, derdiyle dertleniyor muyuz?

Belki de en kötüsü ve tehlikelisi, yaşadığımız çarpık durumu normalinde ötesinde, ideal İslam zannederek, üstelik pazarlamasını yapmaya da kalkmıyor muyuz?

Bizlere normal durumu hatırlatanlara ise, deli muamelesi yaparak nereye gittiğimizi zannediyoruz?

Rabbimiz de, Tekvir Suresi 26. Ayet-i Kerimesinde hepimize soruyor zaten:

Nereye gidiyorsunuz?

Sorunumuzu doğru teşhis edebilmek için, acizane tespitlerimi arz edeyim:

Allah'a karşı olan kulluk vazifelerimiz 3 temel daire içinde şekilleniyor. Bu dairelerin birbirlerine etkileri olmakla beraber, belirgin çizgilerle ayrılabilir yapıyı da gösteriyorlar.

En içte ve merkezde, doğrudan nefsimizle birlikte ve en muktedir olabildiğimiz kulluk halkamız var. Hemen her konuda karar alıp uygulayabildiğimiz, nefsimize olan hakimiyetimiz ölçüsünde takvaya sahip olabildiğimiz yeri kastediyorum. Namaz kılmak, oruç tutmak, haramdan kaçınmak, meşru ve faydalı işlere yönelip hayra çalışmak gibi.

İkinci halkada, sorumluluğumuz altında olan veya sorumluluğu altında yaşadığımız en yakın aile ve akrabalarımız geliyor. Onlarla birlikte olan yaşantımızda, İslami değerleri koruyup gözeterek yaşamanın zorlukları olsa da, nefsimizden sonra en çok etkileyebildiğimiz çevre olduğu için, gücümüz ve etkimiz oranında sorumlu tutuluyoruz. Aile büyüklerinin helal rızık getirmesi, eğitim, barınma, evlendirme ve iyiliği emredip kötülükten sakındırması gibi.

Üçüncü halkada toplumsal rolümüz ve Allah'ın muradını toplumsal uygulamalara yansıtmamız değerlendiriliyor. Toplu ibadet ve sorumluluklar, sosyal adalet ve dayanışma, kamu hukuku bu halkada oluşuyor.

Balığın baştan kokması misali,

bizler kendi nefsimizde zaaf göstermeye devam ettikçe,

tıpkı göle atılan taş gibi, yansımaları dalga dalga etrafa yayılıyor,

önce aile yapımız fesada maruz kalıyor,

sonra toplumsal dinamiklerimiz sarsılıyor ve başkalaşmış tuhaf bir cemiyete dönüşüyoruz.

Toplumsal yaşantımızda İslam'dan vazgeçeli çok oldu,

sembolik ritüeller düzeyinde ve suya sabuna dokunmayan etkinlikler ve değerler dışında,

İslami hayat tarihinde nostalji, bugün için söylendiğinde ise ütopya ilan edilir hale geldi.

Ailemizde İslami hayat can çekiyor!

Çünkü yoğun saldırı altında.

Şeytan ve şeytanın en etkili askerleri TV, sosyal medya, moda, trend, internet vb süslü isimlerle gelip zehrini kusuyor 7 gün 24 saat durmadan.

Erkekleşen kadınlar ve kadınlışan erkekler arasında, herkesten başkalaşan çocuklarımızı çoktan ele geçirmişler de haberimiz yok.

Geriye, her fırsatta azmaya namzet olan nefsiyle mücadele edebilmek için baş başa bile kalamayan, çünkü etrafı kuşatılmış ve İslam'a dair ne varsa zor gösterilmiş zamane Müslümanları kalıyor.

İnandığı gibi yaşamayan Müslüman, yaşadığı gibi inanmaya başlıyor.

Allah'ın ve Resulünün hayata dair emirlerinin büyük bir kısmını görmezden geldiğimiz gibi, haddimizi çok aşan, mahşerdeki hesabı da korkunç olacak işleri yapmaktan geri durmuyoruz.

Buyurun size bir örnek:

Vakıflar, İslam'ın en köklü müesseselerinden birisidir. Sadece Allah rızası için kurulmuş hizmet, sosyal dayanışma ve hayır kurumlarıdır.

Faiz ise, Allah'ın ve Peygamberinin şiddetle lanetlediği ve Bakara Suresi 278. ayetinde de ifade edildiği üzere, faizcilere karşı Allah ve Resulünün savaş açtığı pis bir iştir.

Peki biz ne yaptık?

Osmanlı'dan miras kalan vakıflardan; satılan, işgal edilen veya talan edilenlerin dışında ayakta kalabilenlerin kaynaklarıyla Vakıflar Bankasını kurduk.

Yani, Allah rızası için kurulan vakıfların imkanlarını kullanarak, Allah'a ve Resulüne savaş açan en büyük faiz merkezlerinden birisi haline getirdik.

Bundan daha büyük bir manevi cinayet olabilir mi?

Hristiyan Batı ülkelerinden devşirilen kanunlarla yaşamaya zorlanıyoruz. Bu yüzden en büyük günahların aleni işlenilmesinde bir sorun görülmediği gibi, kumar ve faiz gibi haramları kurumsal işletmeler haline getirmişiz.

Domuzu resmen kasaplık hayvan ilan etmişiz, daha ne olsun!

İslam sadece bireysel ibadetler ölçüsünde yaşanabiliyor, İslamın hayata dair esasları gündemimizden çikalı çok olmuş.

Birileri gerçeği hatırlatmaya kalktığında ise rahatımız bozuluyor,

zorumuza gidiyor,

buz gibi gerçekler karşısında titreyip kendimize geleceğimize,

inkar ve karalama yoluna giderek sadece kendimizi kandırıyoruz.

Ahiret ve hesap günü zannettiğimizden çok daha yakındır.

Ölüm her an ensemizde ve dünya imtihanı her an sona erebilecek durumdadır.

Cennet ucuz değil, cehennem dahi lüzumsuz değildir.

(Bediüzzaman Said Nursi)

Kendi nefsimden kaynaklanan günah ve sorumluluklarımı az çok biliyor ve ümit ile korku arasında yaşıyorum zaten.

Beni asıl endişelendiren konu, İslam'ın geçersiz kılındığı, İslami değerlerin ve kurumların yerle bir edildiği bu halden payıma düşen hissenin, ne kadar büyük ve hesabının da korkunç olabileceğidir.

Geçmiş kavimlerin ayrı ayrı helak edilmelerine neden olan her bir günah ve haramların,

günümüzde alenen, toplu halde, hayasızca yapılmasından dolayı,

payımıza düşen azaptan ancak Allah'a sığınırız. Yoksa halimiz nice olur?

Allah kulunu imtihan eder de, kulları bu kadar ölçsüz ve kayıtsız davranarak,

Allah'ın sabrını ve merhametini imtihan etmeye cür'et edebilir mi?

Cahil cesur olur derler. Bizler hem cahil, hem de nefsimize zulmedenlerden olduk.

Allah'ım;

Sen bizleri gerçek hidayete erdir, kendisine ve nesline zulüm edenlerden ayır.

Bizleri ve yöneticilerimizi doğrulukta birleştir, haram işlerden uzaklaştır.

Sen'in ve Sevgili Resulünün hükmünü her yerde kaim eylemeyi nasip et.

Amin...

Görsel kaynağı:

<https://www.theatlantic.com/photo/2017/12/2017-the-year-in-volcanic-activity/548273/>